

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/261/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312203447
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312203447.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast.: (advokátska kancelária) TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX T. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, v konaní zast.: (advokátska kancelária) HKP Legal, s.r.o, so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 2.995,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 12C/665/2012-137 zo dňa 11. júna 2013 - len v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd z a m i e t a návrh na prerušenie odvolacieho konania a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice ako súd prvého stupňa, po právoplatnom zastavení konania vo veci samej uznesením č. k. 12C/665/2012-82 zo dňa 27. februára 2013 (právoplatné 26.3.2012), napadnutým uznesením o trovách účastníkov rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva a tiež vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na obsah spisu, na citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (OSP - zákon č. 99/1963 - § 137, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c/ a § 146 ods. 2) tým, že odporca i vedľajší účastník na strane odporcu boli v konaní neúspešní, preto im vzniklo právo na náhradu trov konania, odporcovi však túto náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy súdneho konania neuplatnil. Trovy konania vedľajšieho účastníka súd podrobil skúmaniu z hľadiska ich účelnosti v zmysle ustanovenia § 142 OSP, keď pod pojmom účelnosť trov je potrebné rozumieť nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva sa neposudzujú ako celok, ale každý úkon a každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto tvrdeniu. Združenia sa vytvárajú za účelom ochrany spotrebiteľov, a preto by mali byť spôsobilé chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľa bez ďalšej pomoci zo strany advokátov, a preto, ak sa dá napriek uvedenej skutočnosti v konaní zastúpiť advokátom, je to jeho voľba, ale bez práva na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa preto zastáva názor, že zastúpenie Združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli Združenia vytvorené a právnym zástupcom vyúčtované trovy konania je možné považovať za neetické, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka vyúčtoval trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci prevzatie a príprava zastúpenia a odpor. Vedľajší

účastník pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť, taktiež o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, ktorý ho o pomoc nepožiadaval, teda zo strany vedľajšieho účastníka sa jednalo o paušálny vstup do súdneho konania bez ohľadu na vôľu odporcu (spotrebiteľa), ktorého záujmy mal v danom spore riadne hájiť. Uvedené konania vedľajšieho účastníka nepovažuje preto za dôkaz o vôli občianskeho združenia naplniť cieľ stanovený v článku IV. Stanov, keď paušálny vstup do konania skôr navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré požadoval pri vstupe do konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd prvého stupňa nepovažoval finančné prostriedky vyúčtované právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporcu za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práv odporcu (spotrebiteľa), a preto mu náhradu trov konania nepriznal.

Uvedené uznesenie včas podaným odvolaním a len v časti výroku o nepriznaní mu náhrady trov konania napadol len vedľajší účastník na strane odporcu domáhajúci sa v tejto časti zmeny alebo zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, keď súčasne požiadaval aj o priznanie náhrady trov odvolacieho konania a pre prípad stotožnenia sa odvolacieho súdu s názorom súdu prvého stupňa tiež o prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a požiadanie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev (Európskej únie) o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie (vrátane práva na priznanie náhrady trov konania) v prípade, ak procesné úkony Združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať za následok jeho úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, keď poukázal na to, že o trovách mal rozhodnúť súd podľa vety prvej tohto ustanovenia a teda zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Späťvzatím žaloby v celom rozsahu navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, keď sa tak nestalo pre správanie odporcu. Dôvodom späťvzatia návrhu bolo vznesenie námietky premlčania, keď navrhovateľ sa vo svojom návrhu spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a teda úspech odporcu v konaní bol vďaka jeho úkonu - odporu. V jeho prípade ide o občianske združenie založené za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, keď činnosť realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, prípadne vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 93 ods. 2 OSP. V kontexte uvedeného považuje stanovisko súdu prvého stupňa popierajúceho význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou v konaniach zastúpený advokátom, pričom vo vzťahu k nemu je takýto postup namietaný. Námietku premlčania hlavný účastník nevzniesol a na túto nemohol prihliadnuť samotný súd, a teda bez jeho úkonu by nebol odporca úspešný. Nepriznaním mu náhrady súd prvého stupňa priamo poprel rovnosť podmienok v konaní v súdnom konaní, zasiahol do jeho procesných práv garantovaných mu okrem iného i ustanovením § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom, keď zároveň fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia vrámci občianskeho súdneho procesu. Nie je mu možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom, čo potvrdzujú označené rozhodnutia odvolacích súdov SR a tiež právne predpisy EÚ. Nahradenie mu trov právneho zastúpenia zo strany navrhovateľa považuje za nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak aj ako prevencia pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúci sa na nevedomosť odporcov (spotrebiteľov).

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti a priznanie mu aj náhrady trov konania. Poukázal na to, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľom pri súdnych konaniach, keď má možnosť využívať aj na to určenú podporu Ministerstva. Vstup vedľajšieho účastníka do súdnych konaní bez znalosti veci a poznania dôvodu pre vstup do konania nemôže naplniť podstatu úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom a takéto trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými, keď nepriznanie náhrady trov konania účastníkovi neporušuje jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní v zmysle článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súdny dvor Európskej únie nemôže v žiadnom

prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a preto návrh na prerušenie konania neobstojí.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu a (prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci § 212 ods. 1 a 3 OSP) dospel k záveru, že návrh na prerušenie konania je nedôvodný (účelnosť trov posudzuje len konajúci súd) a že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať pre neúčelnosť ich vynaloženia, keď vyjadrenie k trovám obsahovalo už samotné späťvzatie žaloby.

Nakoľko sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa týkajúcimi sa napadnutej časti rozhodnutia, na tieto aj ako na svoje len poukazuje a opakovať ich preto nebude (§ 219 ods. 2 OSP). Za potrebné považuje len dodať, že nepochybné právo vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie advokátom nezakladá bezvýhradné (automatické) právo na náhradu ich nákladov, keďže aj vedľajší účastník má právo (len) na náhradu trov konania účelne vynaložených, čo však odvolací súd rovnako nevezhliadol. Vznesenie (len) námietky premlčania (bez poznania danej veci) mohol nesporne (vzhľadom k svojmu poznaniu) realizovať vedľajší účastník sám, bez potreby účelnosti právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.